

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 314/2018
24.01.2018. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић и Споменке Зарић, чланова већа, у парници тужилаца АА и мал. ББ, чији је законски заступник мајка АА, обоје из ..., чији је заједнички пуномоћник Миланка Тирнанић Станојевић, адвокат из ..., против туженог ВВ из ..., чији је пуномоћник Милан Атанацковић, адвокат из ..., ради утврђивања очинства и издржавања, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж2 223/16 од 01.04.2016. године, у седници одржаној 24.01.2018. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж2 223/16 од 01.04.2016. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Смедереву П2 33/15 од 25.12.2015. године, ставом првим изреке, утврђено је да је тужени природни – биолошки отац мал.тужиоца ББ, рођеног ... године у ..., од мајке АА, те да је тужени дужан да по основу правноснажне пресуде трпи упис ове чињенице у матичну књигу рођених. Ставом другим изреке, мал. ББ поверен је мајци АА на самостално вршење родитељског права. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да на име свог доприноса за издржавање мал. ББ плаћа месечно 20% од зараде коју остварује у предузећу "ТГ", умањена за порезе и доприносе за обавезно социјално осигурање, почев од 22.09.2015. године па убудуће док за то постоје законски услови, на рачун законске заступнице тужиоца, с тим што ће доспеле рате платити одједном у року од 15 дана од дана достављања пресуде, а убудуће приликом исплате зараде. Ставом четвртим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиле којим је тражила да се обавезе тужени да доприноси издржавању мал. ББ, преко досуђених 20%, а до тражених 30% од зараде коју остварује умањене за порезе и доприносе за обавезно социјално осигурање. Ставом петим изреке, уређен је начин одржавања личних односа између мал. ББ и туженог. Ставом шестим изреке, усвојен је предлог за одређивање привремене мере и обавезан тужени да на име доприноса за издржавање мал.тужиоца плаћа 15% месечно од зараде

умањене за порезе и доприносе за обавезно социјално осигурање почев од 09.11.2015. године као дана подношења предлога за одређивање привремене мере па до правноснажног окончања парничног поступка, док је ставом седмим изреке, у преосталом делу преко досуђеног износа од 15% зараде до траженог износа од 25% зараде предлог тужиље одбијен. Ставом осмим изреке, обавезан је тужени да тужиоцима накнади трошкове поступка у износу од 113.725,00 динара, са законском затезном каматом, почев од 22.12.2015. године до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж2 223/16 од 01.04.2016. године, одбијене су као неосноване жалбе парничних странака и потврђена првостепена пресуда у ставу првом, трећем, шест

ом и осмом изреке. Преиначена је првостепена пресуда у ставу четвртом изреке, тако што је обавезан тужени да на име свог доприноса за издржавање мал. ББ плаћа месечно још 5% од зараде коју остварује код Предузећа "ГГ", умањене за порезе и доприносе за обавезно социјално осигурање почев од 22.09.2015. године као дана подношења тужбе па убудуће док за то постоје законски услови на рачун законске заступнице тужиоца, с тим што ће доспеле рате платити одједном у року од 15 дана од дана достављања пресуде, а наредне приликом исплате зараде, док је у преосталом делу тужбени захтев тужиоца преко досуђених 25% а до тражених 30%, за још 5% од зараде коју тужени остварује, одбијен као неоснован. Обавезан је тужени да тужиоцима накнади трошкове другостепеног поступка у износу од 38.250,00 динара.

Против правноснажне другостепене пресуде тужени је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду у смислу члана 408. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 72/11, 55/14), у вези са чланом 202. Породичног закона, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија туженог није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка прописана одредбом члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, мал. ББ који је рођен ... године, зачет је у периоду када су његова мајка, овде тужила и тужени били у емотивној и интимној вези. Из налаза и мишљења ДНК Центра за генетику у Београду утврђено је да је 99,9999998% вероватноће да је тужилац биолошки отац мал. ББ који резултат се сматра потврдом очинства. У току поступка тужила и тужени су постигли споразум о начину одржавања личних односа туженог са малолетним дететом, који је уз сагласност Центра за социјални рад поверен мајци, овде тужили на самостално вршење родитељског права. Тужила (рођена ... године) је незапослена, живи у домаћинству са својим родитељима, има још једно малолетно дете, сина ДД рођеног ... године из раније ванбрачне везе над којим она и његов отац заједнички врше родитељско право, прима родитељски додатак само за мал.

ББ у износу од 6.000,00 динара, не поседује непокретну имовину, а у издржавању мал.деце јој помажу родитељи (отац као пензионер остварује месечну пензију у износу од 37.000,00 динара, а мајка је домаћица). Месечне потребе мал. ББ се могу задовољити са износом од 23.000,00 динара. Тужени је као техничар запослен у "ГГ" и остварује месечну зараду од 58.242,44 динара, са супругом, која је незапослена и мајком, која као пензионер остварује месечну пензију од 10.000,00 динара, живи у кући која је његово власништво, а из брака са супругом (у браку су од 1996.године) нема деце.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, правилно су нижестепени судови усвојили тужбени захтев и утврдили да је тужени биолошки отац мал. ББ, малолетно дете поверили мајци на самостално вршење родитељског права, истовремено уредивши и начин одржавања личних односа детета са оцем, као родитељем са којим дете не живи и обавезали туженог да доприноси издржавању детета у одговарајућем проценту.

Одредбом члана 59. став 1. и 2. Породичног закона, прописано је да дете има право да зна ко су му родитељи и да то право може бити ограничено само овим законом. Одредбом члана 45. став 4. Породичног закона, прописано је да се оцем детета које је рођено ван брака сматра мушкарац чији је очинство утврђено признањем, односно чије је очинство утврђено правноснажном судском пресудом.

Имајући у виду да је малолетни ББ (рођен ... године) зачет у периоду када су његова мајка, овде тужилца и тужени били у емотивној и интимној вези и да је на основу анализе ДНК материјала извршене од стране надлежне здравствене установе – ДНК Центра за генетику, утврђено да вероватноћа да је ВВ биолошки отац мал. ББ износи 99.9999998%, то је по оцени Врховног касационог суда правилан закључак нижестепених суда да је тужени биолошки отац мал. ББ.

Супротно наводима ревизије туженог којима се указује да није у могућности да природним путем зачне дете, с обзиром да се са својом супругом дужи низ година лечи од стерилитета, закључак о основаности тужбеног захтева заснован је на налазу и мишљењу ДНК Центра за генетику у Београду о утврђеној вероватноћи од 99,9999998% да је тужени биолошки отац мал. тужиоца, који резултат се сматра потврдом очинства, посебно код чињенице што је суд увидом у медицинску документацију несумњиво утврдио да није искључена могућност да тужени због свог здравственог стања зачне дете, већ да је та могућност само смањена.

Одлучујући о висини доприноса за издржавање мал. ББ правилно је другостепени суд, применом чланова 160. и 162. Породичног закона, водећи рачуна о његовим потребама као повериоца издржавања, са једне стране чије се месечне потребе, имајући у виду уобичајене потребе детета тог узраста, могу задовољити износом од 23.000,00 динара, а са друге стране могућностима туженог, као дужника издржавања, који остварује месечну зараду од 58.242,44 динара и који поред месечних трошкова исхране и становања има обавезу издржавања према незапосленој супрузи и мајци која живи од пољопривредне пензије у износу од 10.000,00 динара месечно, закључио да је тужени у могућности да доприноси издржавању малолетног детета у укупном износу од

25% од зараде коју остварује, док ће преостали износ за издржавање обезбедити мајка, која је као родитељ, иако је незапослена и има обавезу издржавања још једног мал.детета (рођеног ... године), такође у обавези да поред задовољавања дететових потреба свакодневном бригом и радом, што се такође урачунава у њен допринос, и финансијски доприноси издржавању свог детета.

На правилност побијане одлуке нису од утицаја наводи ревизије туженог да због висине својих прихода и обавезе издржавања своје супруге и мајке која прима пензију од 10.000,00 динара, није у могућности да доприноси издржавању малолетног детета у досуђеном проценту, с обзиром да тужени током поступка није оспорио да је доброг здравственог стања и да је способан за рад, те да, као и његова супруга, има могућност да другим радним ангажовањем, с обзиром да обрађује око 2 ха земљишта, а да је власник преко 5 ха земљишта, остварује додатне приходе, и на тај начин учествује у издржавању мал. ББ у висини која је, и по оцени Врховног касационог суда, одређена у складу са критеријумима прописаним одредбом члана 160. Породичног закона, сагласно могућностима дужника издржавања, без угрожавања његове егзистенције и чланова његовог породичног домаћинства, из којих разлога се неосновано ревизијом указује на погрешну примену материјалног права.

Како се ни осталим наводима ревизије не доводи у сумњу правилност и законитост побијане одлуке, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 414. став 1. Закона о парничном поступку одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Јасминка Станојевић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић